

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24502/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Растко Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 131/23 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 131/23 од 11.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 131/23 од 11.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 290/22 од 07.02.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати износ од 345.676,23 динара, са законском затезном каматом од 06.10.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за законску затезну камату на главни дуг од 08.06.2012. године до 06.10.2020. године. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 79.200,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж рр 131/23 од 11.05.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду Прр1 290/22 од 07.02.2023. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о парничним трошковима из става трећег изреке пресуде Првог основног суда у Београду Прр1 290/22 од 07.02.2023. године, па је тужена обавезана да тужиоцу на име парничних трошкова, уместо износа досуђеног

првостепеним решењем, плати 57.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неизмиреног потраживања из радног односа, тако што је тужиоцу утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку који је у току над стечајним дужником са већинским државним капиталом, а која обухвата главни дуг и камату обрачунату пропорционалном методом. Побијана одлука не одступа од закључка о одговорности Републике Србије за накнаду материјалне штете настале због неизвршења правноснажних судских одлука усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде имовинске штете тужилац је поднео 06.10.2020. године, а вредност предмета спора је 345.676,23 динара.

Имајући у виду да је ово имовнскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**